

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง
ต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Effects of Learning Management Using LINC'S Vocabulary Strategy
and Round Robin Technique on English Vocabulary Knowledge
of Prathomsuksa 3 Students

กัณตา สุกุลทอง¹จุฬามาศ จันทรศรีสุต²ชาติชาย ม่วงปฐม³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ และศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 34.05 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 73.60 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 2) นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ และ 3) นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง อยู่ในระดับ ดี

คำสำคัญ : กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์, เทคนิคการพูดรอบวง, ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the English vocabulary knowledge before and after, to study memory retention of English vocabulary after two weeks of experiment, and to study attitudes on learning management toward teaching English vocabulary using LINC'S Vocabulary Strategy and Round Robin Technique. The sample consisted of 32 Prathomsuksa 3 students studying in the second semester of the academic year 2018 at a school in Mueang Nong Khai, Nong Khai. Research instruments included lesson plans, an English vocabulary knowledge test, and an attitude questionnaire. The mean, percentage, standard deviation, the t-test for One Sample, and the t-test for Dependent Samples were used in data analysis. The findings of this research were as follows: 1) The students had the pretest and posttest mean scores of English vocabulary knowledge at 34.05 percent and 73.60 percent. The students' English vocabulary knowledge after the experiment was higher than that of the pretest and the students' posttest mean score was not less than 70 percent. 2) The students had memory retention of English vocabulary after two weeks of experiment. 3) The students' attitudes on learning management toward teaching English vocabulary using LINC'S Vocabulary Strategy and Round Robin Technique was at a good level.

Keywords : LINC'S Vocabulary Strategy, Round Robin Technique, English Vocabulary Knowledge, Memory Retention of English Vocabulary, Attitudes on Learning Management

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์ วิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

²อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บทนำ

ภาษาต่างประเทศมีอิทธิพลต่อโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง การศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 190) โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลกและเป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสมาชิกอาเซียน ที่กำหนดภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ประชากรของอาเซียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554: 4) ซึ่งในปี 2561 อีเอฟ เอ็ดดูเคชันเฟิร์ส (EF Education First) ได้จัดอันดับดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษของอีเอฟ (EF English Proficiency Index: EF EPI) ของคนจำนวน 1.3 ล้านคน จาก 88 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบและไม่ใช่เจ้าของภาษา ซึ่งประเทศไทยจัดเป็นอันดับ 64 ของโลกอยู่ระดับต่ำ ด้วยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.54 คะแนน และเป็นอันดับ 16 จาก 21 ประเทศในเอเชีย โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเอเชียซึ่งอยู่ที่ 53.49 คะแนน (EF Education First, 2018: 7-11)

จากผลการทดสอบ แสดงให้เห็นว่า คนไทยยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังมีปัญหาและไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากจำคำศัพท์ได้น้อย อ่านคำศัพท์ไม่ออก สกกดคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้ความหมาย และนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาต่าง ๆ เช่น วิธีการสอนของครูผู้สอน สื่อการเรียนรู้อาจไม่น่าสนใจ และนักเรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียน เป็นต้น จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน และเน้นให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพราะการมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับดี จะช่วยสร้างโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนสนใจได้มากขึ้น ในอนาคต (สนใจ ไชยบุญเรือง และ สุจิตรา อารัมพงษ์พันธ์, 2561: 23) ดังที่ เนชั่น (Nation, 2001: 106-107) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะเปรียบเสมือนกุญแจที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการ

สื่อสารด้วยภาษานั้น ๆ โดยคำศัพท์ที่สอนให้กับนักเรียนที่เป็นเด็ก ควรเป็นคำสั้น ๆ สกกดตรงตัว มีเสียงคล้องจองกัน และควรเป็นคำศัพท์รูปธรรมใกล้ตัว

ในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ผู้วิจัยได้ค้นคว้ากลวิธีและเทคนิคที่นำมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน ให้สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง มีความคงทนในการจำคำศัพท์ และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ คือ กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ (LINC'S Vocabulary Strategy) ตามแนวคิดของเอลลิส (Ellis, 1998: 12-14) และเทคนิคการพูดรอบวง (Round Robin) ตามแนวคิดของ เคแกน (Kagan, 1995: 32-33) มาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Cue) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Do) และขั้นที่ 3 ขั้นทบทวน (Review) โดยครูผู้สอนอธิบายความสำคัญของคำศัพท์ใหม่และวิธีการสร้างบัตรคำตามกลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ จากการแสดงตัวอย่างบัตรคำที่ครูผู้สอนได้สร้างเอาไว้แล้ว จากนั้นสอนคำศัพท์ใหม่โดยให้นักเรียนฝึกใช้เสียงและจินตภาพในการเชื่อมโยงความจำและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน แล้วให้นักเรียนสร้างบัตรคำตามกลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ ประกอบด้วย การกำหนดคำศัพท์ใหม่พร้อมความหมายของคำศัพท์นั้น การกำหนดคำช่วยจำ การเขียนประโยคสั้น ๆ บันทึกเป็นเรื่องราวที่เชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์เก่าที่นักเรียนคุ้นเคย และการวาดภาพสื่อความหมายจากประโยคที่เขียน แล้วแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ผลัดกันพูดรอบวงอธิบายบัตรคำของตนเองทีละคน โดยเวียนไปทางใดทางหนึ่งจนครบทุกคน ทั้งยังมีการทบทวนคำศัพท์โดยการตรวจสอบตนเองด้วย (Ellis, 2000: 19-25) ซึ่งครูผู้สอนจะคอยตรวจสอบผลงานของนักเรียนเป็นระยะ พร้อมทั้งสามารถรู้ถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนจากการสร้างบัตรคำและการพูดรอบวง จะเห็นได้ว่า กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ใหม่ได้จากการลงมือสร้างบัตรคำด้วยตนเอง รวมทั้งการให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม ฝึกการพูดที่สอดแทรกการคิดอย่างสร้างสรรค์และฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี (สมบัติ การจนารักษ์พงศ์, 2549: 7) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น

จากปัญหาที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่าจะสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือไม่ และนักเรียนมีเจตคติต่อการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงอยู่ในระดับใด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา กลุ่มที่ 1 อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำนวน 16 ห้องเรียน รวม 249 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 16 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.90 – 4.95 ทุกแผน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน หลังเรียน และหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 ทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ และตอนที่ 2 ทดสอบการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคสั้น ๆ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.26-0.66 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73
3. แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง เป็นแบบมาตราส่วนการวัดประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับความคิดเห็น ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 ชั่วโมง ดังนี้

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองและปฐมนิเทศนักเรียน ใช้เวลา 20 นาที จากนั้นทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และทำความเข้าใจกับนักเรียนทั้งชั้นเป็นรายบุคคล ใช้เวลา 40 นาที
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
3. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 8 แผนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
4. วัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
5. หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ทำการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์
3. วิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงของนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง มีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.81 คิดเป็นร้อยละ 34.05 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.72 คิดเป็นร้อยละ 73.60 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่ 1-32	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
$\bar{X}$	6.81	34.05	14.72	73.60
S.D.	2.36	-	3.60	-

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	32	6.81	2.36	9.11**
หลังเรียน	32	14.72	3.60	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 70 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนหลังเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D.	
14.00	14.72	3.60	1.13

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง มีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.72 คิดเป็นร้อยละ 73.60 และหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.75 คิดเป็นร้อยละ 73.75 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนไม่แตกต่างจากหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ แสดงว่า นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

เลขที่ 1-32	คะแนนหลังเรียน ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ (เต็ม 20 คะแนน)			
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
$\bar{X}$	14.72	73.60	14.75	73.75
S.D.	3.60	-	2.84	-

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนและหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังเรียน	32	14.72	3.60	.05
หลังเรียน ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์	32	14.75	2.84	

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง อยู่ในระดับ ดี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงของนักเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลังเรียน	32	2.56	0.58	ดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เพราะการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำกลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ ตามแนวคิดของเอลลิส (Ellis, 1998: 12-14) มาช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจดจำคำศัพท์ใหม่ จากการให้นักเรียนบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของคำศัพท์นั้นลงในบัตรคำ และเทคนิคการพูดรอบวง ตามแนวคิดของ เคแกน (Kagan, 1995: 32-33) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดอธิบายบัตรคำของตนเอง โดยเวียนไปทางใดทางหนึ่งจนครบทั้ง 4 คน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Cue) โดยครูผู้สอนอธิบายความสำคัญของคำศัพท์ใหม่และทบทวนคำศัพท์เดิมที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Do) แบ่งเป็น 4 ระยะปฏิบัติในการสร้างบัตรคำ ได้แก่ 1) ครูปฏิบัติ 2) ปฏิบัติทั้งชั้น 3) ปฏิบัติเป็นกลุ่ม และ 4) ปฏิบัติรายบุคคล มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ลงรายการคำศัพท์เป็นส่วนๆ 2) ระบุคำช่วยจำ 3) บันทึกเรื่องราว 4) สร้างภาพวาด 5) พูดรอบวง และ 6) ตรวจสอบตนเอง 2 แบบ คือ ตรวจสอบตนเองไปข้างหน้าและตรวจสอบตนเองย้อนกลับ และขั้นที่ 3 ขั้นทบทวน (Review) โดยให้นักเรียนทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์และทำแบบทดสอบคำศัพท์ท้ายคาบเรียน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ช่วยให้ผลคะแนนการทดสอบสูง ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายกลวิธีที่ถูกใช้ในการเตรียมตัวสำหรับการทำแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนดี โดยต้องฝึกปฏิบัติบ่อยครั้งสำหรับเตรียมความพร้อมก่อนนำความรู้ไปใช้ในการทดสอบจริง (Ellis, 2000: 26) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชญาพร อภิวิสุขย์ (2554: 92) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กลวิธีลินซ์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และยังสอดคล้องกับ ช่อผกา บุทธิจักร์ (2553: 75) จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิคเล่ารอบวงว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.83/76.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด จึงสรุปได้ว่า กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง สามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้และมีพัฒนาการในการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. จากการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง หลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์พบว่า นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวง มีขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนนึกถึงความหมายของคำศัพท์หลาย ๆ ครั้ง โดยการกำหนดคำศัพท์ใหม่พร้อมความหมาย การกำหนดคำช่วยจำ การเขียนประโยคเป็นเรื่องราว การวาดภาพที่สื่อความหมายของประโยคที่เขียน การพูดรอบวง และการตรวจสอบตนเอง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นการเน้นย้ำการเรียนรู้คำศัพท์ จนทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์นั้นได้ โดยการเรียนรู้ที่เกี่ยวพันกับความรู้เดิมจะสามารถช่วยพัฒนาความจำของนักเรียนได้มากขึ้น ทั้งนี้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงได้ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้คำศัพท์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งหากมีการปรับใช้สื่อการสอนแบบอื่น ที่ทันสมัย และนำต้นตอในการจัดการเรียนรู้ เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มาใช้ประกอบการสอนนอกเหนือจากการใช้บัตรคำด้วยแล้ว ก็จะเป็นการเสริมทักษะในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยครูผู้สอนจะต้องพยายามพัฒนาเทคนิคการสอนให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากเรียน เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง (อุดม นวน, สนใจ ไชยบุญเรือง และ กุหลาบ บุริสาร, 2560: 158) ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำในสิ่งที่เรียนได้ยาวนานขึ้น จนเกิดเป็นความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. จากการศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงพบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับ ดี เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงมีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งจากการเรียนรู้คำศัพท์จากครูผู้สอนด้วยการฝึกสะกดคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์ประจำคาบเรียน การเลือกคำศัพท์มาสร้างบัตรคำตามกลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์ ด้วยการฝึกเชื่อมโยงความรู้เก่าและใหม่เข้าด้วยกัน จากการบันทึกคำศัพท์ใหม่และความหมายของคำศัพท์ การกำหนดคำช่วยจำ การเขียนประโยคเป็นเรื่องราว การวาดภาพสื่อถึงคำศัพท์นั้น การพูดรอบวงเพื่อแบ่งปันความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ทั้งยังมีการตรวจสอบตนเองด้วยการทบทวนบัตรคำแล้วทบทวนความรู้ทั้งคาบเรียนด้วยการทดสอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการทำแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายคาบเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อุดม นวน, สนใจ ไชยบุญเรือง และ กุหลาบ บุริสาร (2560: 157)

ที่เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนว่า ครูผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษา และมีความสนุกสนานต่อการจัดการเรียนการสอน โดยหาแนวทางให้นักเรียนรักที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับ ไฮม์ส์ (Hymes, 1979: 4) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะต้องได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่หลากหลาย จนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการทำกิจกรรมจากการนำไปใช้จริง นอกจากนั้นแล้วการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงนี้ ยังมีขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ถือเป็นเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ไม่เคร่งเครียดและมีความเป็นกันเอง ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับ ดี สอดคล้องกับ คราเชน (Krashen, 1983: 172) ที่กล่าวว่า เจตคติทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเจตคติทางบวกจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการใช้ภาษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงก่อนนำไปใช้ เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการสอน
2. ในขั้นปฏิบัติ ช่วงครูปฏิบัติ ครูผู้สอนควรเตรียมบัตรคำที่ได้สร้างเอาไว้เรียบร้อยแล้ว โดยใช้คำศัพท์ประจำคาบเรียนไปให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และได้ทบทวนขั้นตอนในการสร้างบัตรคำตามกลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์
3. ในกรณีที่สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีคำศัพท์แบบลินซ์และเทคนิคการพูดรอบวงให้กับนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก ครูผู้สอนควรเตรียมกระดาษบัตรคำขนาด 5x7 เซนติเมตร ที่ทำการวัด ตัด และขีดเส้นแบ่งขั้นตอนไว้เรียบร้อยแล้ว สำหรับแจกนักเรียน เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการสอน
4. ในขั้นปฏิบัติ ช่วงปฏิบัติทั้งชั้น ครูผู้สอนควรเตรียมรายการคำช่วยจำ ที่มีลักษณะการเขียนและอ่านออกเสียงคล้ายคลึงกับคำศัพท์ใหม่ไว้สำรอง เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนคนที่ไม่สามารถคิดคำช่วยจำได้ด้วยตัวเอง
5. ในขั้นปฏิบัติ ช่วงปฏิบัติทั้งชั้น ครูผู้สอนควรให้คำปรึกษาและตรวจสอบหลักไวยากรณ์ให้นักเรียน เพื่อให้ประโยคที่นักเรียนแต่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ใหม่และมีคำช่วยจำอยู่ในประโยคด้วยเสมอ

6. ในขั้นปฏิบัติ ช่วงปฏิบัติเป็นกลุ่ม ครูควรวางแผนการจัดกลุ่มพูดรอบวงของนักเรียนให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการสอน

7. ในขั้นทบทวน ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ทบทวนคำศัพท์ประจำคาบเรียนก่อนทำการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ประจำคาบเรียน และการทำแบบทดสอบคำศัพท์ท้ายคาบเรียน เพื่อให้นักเรียนส่วนมากมีผลคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านจากผลการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ประจำคาบเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง โดยใช้บัตรเสียงอักษร (Phonic Cards) ในการฝึกอ่านออกเสียงควบคู่ไปกับบัตรคำศัพท์ประจำคาบเรียน เพื่อการเรียนรู้เสียงพื้นฐานของตัวอักษรแต่ละตัวที่ชัดเจนขึ้น
2. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ตรงตามความหมายจากผลการทดสอบคำศัพท์ท้ายคาบเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการบอกความหมาย โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ในการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว และช่วยให้ระลึกถึงความหมายของคำศัพท์นั้นได้ เพื่อฝึกความแม่นยำในการบอกความหมายของคำศัพท์

เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
2. ขงภูพร อภิวสุชัย. (2554). **ผลของการใช้กลวิธีลินซ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
3. ช่อมภา บุทธิจักร์. (2553). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิคเล้ารอบวง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

4. สนใจ ไชยบุญเรือง และ สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์. (2561). บทเรียนจากโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 8 (1), 18-26.
5. สมบัติ การจนารักพงศ์. (2549). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย : การเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
6. สำนักนายกรัฐมนตรี. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
7. อุดม นวน, สนใจ ไชยบุญเรือง และ กุหลาบ ปุริสาร. (2560). แนวทางพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ 25: กรณีศึกษา โรงเรียนหนองขามพิทยาคม. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 7 (2), 150-160.
8. EF Education First. (2018). **EF English Proficiency Index**. Luzern: EF Education First.
9. Ellis, E. S. (1998). **Visual and Auditory LINC S to Background Knowledge: A Key for Learning New Terms**. Alabama: Masterminds.
10. Ellis, E. S. (2000). **The LINC S Strategy Training Guide**. Lawrence: Edge Enterprises.
11. Hymes, D. (1979). **The communicative approach to language teaching**. London: Oxford University Press.
12. Kagan, S. (1995). **Cooperative Learning**. California: Kagan.
13. Krashen, S. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in Classroom**. Oxford: Pergamon.
14. Nation. I. S. P. (2001). **Learning Vocabulary in Another Language**. Cambridge: Cambridge University Press.